

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/128/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011056
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121011056.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného N. S., nar. XX. N. XXXX v C. H., trvale bytom C. H., t. č. v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 9. júla 2021, č. k.: 9PP/34/2021-21, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. S. zamietá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 67 ods. 1 Trestného zákona žiadosť odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Špecializovaný trestný súd rozsudkom zo dňa 13. februára 2017 sp. zn. BB - 4T/34/2015 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. októbra 2019 sp. zn. 3To/1/2019 podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona v trvaní 7 rokov nepodmienečne, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zamietol.

2. Okresný súd k formálnej podmienke, t. j. k vykonaniu potrebnej časti z uloženého trestu odňatia slobody uviedol, že odsúdený túto podmienku splnil.

3. K prvej materiálnej podmienke, t. j. že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie okresný súd uviedol, že túto podmienku nepovažuje za splnenú, pretože správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, pričom v tejto súvislosti poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, v ktorom sa uvádza, že odsúdený fajčil mimo vyhradený priestor a až po vhodnej intervencii pedagogického personálu sa jeho správanie a vystupovanie stabilizovalo, hoci okresný súd pozitívne hodnotil udelenú disciplinárnu odmenu.

4. K druhej materiálnej podmienke, t. j. že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život okresný súd uviedol, že túto podmienku nepovažuje za splnenú, pričom poukázal na trestnú minulosť odsúdeného vyplývajúcu z odpisu registra trestov, pretože odsúdený bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný a hoci sú mnohé odsúdenia skoršieho dáta, je z jeho odsúdení zrejmé, že na osobu odsúdeného už bolo v minulosti pôsobené uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a tento napriek tomu pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Okresný súd preto vyvodil záver, že v aktuálnom štádiu výkonu trestu odňatia slobody nemožno konštatovať, že by odsúdený v prípade podmieňaného prepustenia viedol riadny život.

5. Proti uzneseniu okresného súdu odsúdený priamo na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnil. Odsúdený v odôvodnení svojej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že nemohol podať žiadosť o podmieňané prepustenie už po výkone pomernej časti uloženého trestu,

pretože mu Špecializovaný trestný súd neskoro započítal väzbu do trestu odňatia slobody. Odsúdený ďalej poukázal na skutočnosť, že počas výkonu trestu odňatia slobody bol preradený z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a v tejto súvislosti aj na záver hodnotenia riaditeľa ústavu, ktorý odsúdeného odporučil podmiennečne prepustiť za súčasného uloženia dohľadu. Odsúdený ďalej uviedol, že je ochotný prijať akékoľvek obmedzenia, ktoré mu súd pri podmiennečnom prepustení uloží a poukázal na to, že doma ho čaká dieťa a žena, pričom je plne finančne zabezpečený. Odsúdený ďalej poukázal na skutočnosť, že do výkonu trestu odňatia slobody bol vzatý po viac ako 10-tich rokoch od jeho posledného väzobného stíhania ako aj na to, že skutky, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorý vykonáva, boli spáchané pred 21, resp. 15 rokmi. Odsúdený tiež poukázal na porušenie jeho práv v trestnom konaní, čo mal konštatovať aj Najvyšší súd SR v rozsudku z 23. októbra 2019 sp. zn. 3To/1/2019 ako aj na to, že 90% jeho pôvodných obvinení mu malo byť počas konania zastavených, resp. bol spod obžaloby oslobodený. Odsúdený ďalej uviedol, že v prípade jeho predchádzajúcich odsúdení sa vždy osvedčil a jedná sa o veci z dávnej minulosti ako aj na to, že je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát. Odsúdený preto navrhol, aby krajský súd jeho sťažnosti proti napadnutému uzneseniu vyhovel a z výkonu trestu odňatia slobody ho podmiennečne prepustil.

6. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

7. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd v zhode s okresným súdom zistil, že odsúdený aktuálne vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 13. februára 2017, sp. zn. BB-4T/34/2015 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. októbra 2019, sp. zn. 3To/1/2019, pričom odsúdený výkon tohto trestu nastúpil dňa 26. apríla 2020 a so započítaním väzby by ho mal vykonať dňa 29. októbra 2022. Zo skráteného výpisu odsúdeného pritom vyplýva, že odsúdený bol na výkon tohto trestu z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia preradený uznesením Okresného súdu Trnava z 12. apríla 2021, sp. zn. 29Nt/16/2021.

10. Okresný súd v napadnutom uznesení správne uzavrel, že odsúdený splnil formálnu podmienku na možnosť jeho podmiennečného prepustenia, keď v súlade s ustanovením § 67 ods. 1 Trestného zákona spolu so započítaním väzby z uloženého trestu odňatia slobody vykonal tri štvrtiny.

11. Rovnako tak okresný súd v napadnutom uznesení správne uzavrel, že odsúdený nesplnil prvú materiálnu podmienku na možnosť jeho podmiennečného prepustenia, keď z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že tento bol počas výkonu trestu jedenkrát disciplinárne odmenený, a to dňa 4. decembra 2020 za plnenie pracovných povinností, avšak zároveň sa v jeho správaní vyskytol menší nedostatok, kedy fajčil mimo vyhradený priestor. K fajčeniu mimo vyhradený priestor je možné uviesť, že ide o porušenie Ústavného poriadku menšej závažnosti, avšak správanie sa odsúdeného vo výkone trestu je potrebné hodnotiť komplexnejšie aj s ohľadom na skutočnosť, že odsúdenému boli postupne nariadené vykonať dva tresty odňatia slobody /pozn. aj v trestnej veci Okresného súdu Piešťany vedenej pod sp. zn. 8T/48/2016, kde odsúdený už trest vykonal dňa 26. apríla 2020/, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je od 26. júna 2019. Práve s ohľadom na časové súvislosti potom z hodnotenia riaditeľa ústavu nie je možné vyvodit' záver, že odsúdený o výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, ale ide skôr o prispôbenie sa odsúdeného režimu výkonu trestu odňatia slobody.

12. Pokiaľ odsúdený argumentuje tým, že jeho podmienené prepustenie s dohľadom odporučil riaditeľ ústavu krajský súd poznamenáva, že hodnotenie ústavu nie je pre súd absolútne záväzné v tých jeho zložkách, ktoré dokáže posúdiť aj sám bez toho, aby priamo sledoval správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, preto má záver hodnotenia odsúdeného /vo všeobecnosti/ pre súd len odporúčajúci charakter.

13. Vo vzťahu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky uvedenej v návetí § 66 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorej je podmienkou na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody záver súdu o tom, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, krajský súd v zhode s okresným súdom uvádza, že odsúdený túto podmienku nesplnil. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienené prepustený.

14. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

15. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

16. Krajský súd v zhode so súdom prvého stupňa poukazuje na to, že odsúdený bol doposiaľ 10x súdne trestaný a opakovane pácha trestnú činnosť. Pokiaľ odsúdený argumentuje tým, že jeho predchádzajúce nepodmienené tresty odňatia slobody vykonal započítaním väzby, potom takáto skutočnosť nemá žiaden vplyv na to, že mu musel byť ukladaný trest odňatia slobody, ktorého výkon nebol podmienené odložený, preto jeho námietka, že je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát nemá opodstatnenie. Rovnako tak nie je podľa názoru krajského súdu dôvodný poukaz odsúdeného na skutočnosť, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za skutky spred mnohých rokov, pretože táto skutočnosť mu bola zohľadnená už pri ukladaní trestu, čo vyplýva z rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 13. februára 2017, sp. zn. BB-4T/34/2015, kde sa na jeho strane 66 okrem iného uvádza, že v jeho prípade išlo o neúmerne dlhé konanie odôvodňujúce zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zároveň tiež to, že odsúdený svoju trestnú činnosť popieral a neolutoval a bol to odsúdený, ktorý celú trestnú činnosť organizoval a riadil.

17. Krajský súd tiež poznamenáva, že odsúdený bol rozhodnutím Okresného súdu Praha 1 z 17. septembra 2018, sp. zn. 67T/65/2018 právoplatným dňa 17. septembra 2018 uznaný vinným zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 3 zákona č. 40/2009 Sb. /trestný zákoník Českej republiky/ pre skutok spáchaný dňa 13. augusta 2017, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na 5 rokov, z čoho možno tiež usudzovať na to, že predchádzajúce odsúdenia na osobu odsúdeného nemali očakávaný účinok.

18. Poukazujúc na skutočnosti uvedené v bodoch 16 a 17 krajský súd uzatvára, že prognóza riadneho vedenia života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení vyznieva v neprospech odsúdeného, tak ako to ustálil aj okresný súd v napadnutom uznesení a doterajší život odsúdeného skôr nasvedčuje tomu, že ani predchádzajúce tresty na neho nemali očakávaný účinok v tom zmysle, aby viac trestnú činnosť nepáchal.

19. Krajský súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 13. februára 2017, sp. zn. BB-4T/34/2015 uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, kde Trestný zákon upravuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody na 10 až 15 rokov a aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda aj na tieto skutočnosti je potrebné v zmysle § 66 ods. 2 Trestného zákona prihliadať pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného.

20. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.